

OKULTIZAM

Vatra koja se širi

Pojam okultizam dolazi od lat. riječi *occultus* koja znači tajni, skriven. Danas se ovaj izraz prvenstveno koristi da bi se označile pojave koje spadaju u područje magije, spiritizma, vradžbina, ezoterije, ali i mnoge druge aktivnosti koje više ili manje zadiru u područje paranormalnog.

Mnogo se govori da živimo u vremenu prosvećenosti, vremenu u kojem dominiraju egzaktne nauke, kada čovek više ne veruje u besmislice u koje su, iz neznanja, verovali njegovi preci. U to naravno, spada i područje okultnog. Međutim, zapaža se apsurd da, uprkos napretku tehnike i uvećavanju znanja, umesto da se smanjuje intenzivno se povećava broj ljudi koji se bave okultnim radnjama ili se interesuju za njih.

Retki su dnevni listovi i časopisi koji na svojim stranicama nemaju horoskop. Gosti mnogih TV emisija su ljudi koji se bave pogađanjem budućnosti, tzv. vidovnjaci. Novine su prepune oglasa koji nude razne usluge sa ovog i srodnih područja.

Iznenaduje činjenica da Francuzi troše više novca za proricanja, usluge onih koji se bave magijom i istjerivanje demona nego za naučna istraživanja! Samo u Nemačkoj trenutno ima preko 3 miliona aktivnih okultista! Na listi onih koji ulaze u ove statistike su mnogi poznati državnici, umjetnici, naučnici, što ne znači da su "obični" ljudi išta manje u to upleteni. U našoj zemlji, takođe djeluje veliki broj astrologa, vidovnjaka, onih koji bacaju čini, bave se hipnozom, liječe pomoću bioenergije i sl. Iako su usluge većine ovih ljudi često enormno skupe, ipak oni imaju toliko posla da jedva stižu da obave ono što se od njih očekuje. Paleta ovih aktivnosti je vrlo široka, od onih sasvim primitivnih i očigledno spiritističkih, do onih koje izgledaju naučno i kojima se i pokušava izgraditi takav imidž (hipnoza, bioenergija itd.).

Da li je moguće da stotine miliona onih koji svake godine, širom sveta, na ovaj ili onaj način ulaze u vode okultizma, ne doživljavaju ništa, da je sve samo stvar njihove imaginacije i da se svi oni koji se bave ovakvim aktivnostima samo služe nekim dobrim trikovima. Oni koji su ovako nešto doživeli verovatno nemaju dilemu po tom pitanju.

Ali, sada se nameće drugo pitanje. Šta se to dešava pri bavljanju nekim od raznih vidova okultizma? Ko su ljudi koji se time bave i kakve su sposobnosti koje oni imaju? Da li su sve ovakve aktivnosti negativne, ili mogu u nekom svom obliku biti i pozitivne? Većina ljudi je prilično neupućena u odgovore na ova pitanja, ili imaju samo ograničen uvid u to. Stoga je svrha ovoga razmatranja da to razložno objasni.

Poreklo okultnog

Odgovori na spomenute dileme će biti zasnovani na Svetom Pismu, logičnom zaključivanju i nekim sociološkim istraživanjima. Iz biblijske perspektive, u samom početku svih stvari, kada je Bog stvorio svemir i bića koja ga naseljavaju, sve je bilo dobro, savršeno u svakom svom segmentu. Bili su stvoreni anđeli, kao neka vrsta Božje počasne svite koja Ga je pratila i okruživala Njegov presto, kao i druga divna i inteligentna bića koja su se nalazila po raznim planetama u svemiru. Nisu postojali bol, patnja i smrt.

Jedan od anđela, koji je zauzimao vrlo uzvišeno mjesto pred Božjim prestolom i koji se tada

zvaao Lucifer, što znači "Svetlonoša," je na neki neobjašnjiv način počeo da zavidi svom Stvoritelju i poželio je da bude kao Bog. Biblijski prorok koristi sliku jednog vrlo okrutnog, ponosnog i bezbožnog vladara, cara grada Tira, da bi povukao paralelu sa Luciferom i njegovom pobunom protiv Boga.

"Sine čovječiji, nariči za carem Tirskim, i reci mu: ovako veli Gospod, Gospod, ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti i sasvim si lijep. Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i ja te postavih; ti bješe na svetoj gori Božijoj, hođaše posred kamenja ognjenoga. Savršen bješe na svim putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi. Od mnoštva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja i griješio si; zato ću te baciti kao nečistotu s gore Božje, i zatrću te između kamenja ognjenoga, heruvime zaklanjaču! Srce se tvoje ponese ljepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svjetlošću svojom; baciću te na zamlju, pred careve ću te položiti da te gledaju." (Jezekilj 28:12.14-17)

Ovdje imamo opis jednog divnog i uzvišenog bića. Iako je sve što je Bog stvorio bilo savršeno, ovaj anđeo, nazvan je "pečatom savršenstva". Sam Stvoritelj svedoči o njegovoj ljepoti i mudrosti. Ali, izvještaj nastavlja i ukazuje da je to biće počelo da čini zlo. Jedan drugi tekst malo jasnije ukazuje na namjere ovog moćnog anđela:

"A govorio si u srcu svom: izići ću na nebo, više zvijezda Božijih podignuću prijesto svoj, i sješču na gori zornoj, na strani sjevernoj; izići ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim." (Isaija 14:13-14)

Dakle, namjera ovog heruvima je bila da se izjednači sa Bogom. Naravno, nijedno stvoreno biće ne može da postane jednako svom Stvoritelju. Ipak, nezadovoljan svojim položajem, koji je bio vrlo visok, ovaj anđeo je prešao u otvorenu pobunu protiv Boga, pri čemu je uspio za sebe da zadobije i veliki broj drugih anđela i na kraju je morao biti odvojen iz Božjeg prisustva. Pošto su mu naši praroditelji dopustili da ih zavede, njegova destinacija je postala ova naša planeta. Zajedno sa ovim padom naših praroditelja, na planeti se pojavljuju i patnja, bol, mržnja i smrt. Naravno, tome je doprineo ovaj anđeo koji se već nalazio u stanju aktivne pobune protiv Božje vladavine.

Progresija zla

Krenuvši putem pobune protiv Boga, ovaj pali heruvim je ušao i u aktivan sukob. On je opisan sledećim rečima:

"I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta na nebu. I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koji vara sav vasioni svijet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njezini zbačeni biše s njom." (Otkrivenje 12:7-9)

Ovde je već promenjeno ime Luciferu. On se sada zove sotona i đavo. Riječ sotona dolazi od jevrejske riječi *satan*, što označava onoga koji je protiv, ko je neprijatelj. Grčka riječ *diabolos*, koja je prevedena sa đavo ukazuje na nekoga ko optužuje, kleveta. Dakle, ljudski rod je dobio jednog neprijatelja koji mu želi zlo, koji nastoji da čoveka osudi i proglasi krivim pred Bogom. Ovdje je potrebno istaknuti da je ovo biće i dalje moćno i veoma inteligentno, mnogo inteligentnije nego bilo koji čovjek. On nije neko smiješno i glupo stvorenje sa kopitama, trozupcem i rogovima, kako ga neki predstavljaju, a što njemu svakako odgovara. Protivnik koga potcenimo je mnogo opasniji nego onaj čiju pravu moć realno procenimo. Ovo je bilo i ostalo veoma moćno, sposobno i inteligentno biće, biće koje je čak pokušalo da se izjednači sa samim Bogom.

Očigledno je da se ovo biće nije zadovoljilo nekom površnom pobunom protiv svog Stvoritelja, već je nastojalo da sada učini što više zla. Iako je ranije bio dobar i svet, sotona sada do maksimuma razvija svoje zle osobine, postaje ekspert u svemu onom što je loše.

“Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.” (Jovan 8:44), rekao je Isus jednom prilikom.

Sotona je sebi zacrtao za cilj da uništi što je moguće veći dio čovečanstva. Zato, ma koliko njegovi metodi, teorije i postupci delovali privlačno, pozitivno, pa ponekada čak i plemenito, njihov cilj je uvijek i bez izuzetka uništenje i večna smrt ljudskih bića. Zbog njegovog zlog karaktera i razornog delovanja, Bog je sotonu osudio na večno i konačno uništenje. Zato ovo zlo biće želi da sa sobom u propast povuče što više drugih bića. To je donekle slično osobi koja je zaražena sidom i koja je svesna da se njen život bliži kraju, pa odlučuje da pokuša da zarazi što više drugih osoba razmišljajući: “Kad ja više ne mogu da živim, neka ne žive ni ostali!”

On pokušava da prevari “sav vasioni svijet”. Činjenica da se on bavi varanjem je vrlo važna za ovo istraživanje kojim se bavimo. On je “otac laži”, ništa istinito ne potiče od njega. Dakle, ovo biće se nikada otvoreno ne predstavlja kao zlo i vrlo retko direktno poziva na činjenje zla. Mnogo češće, sotona pokušava da ljude povede putem koji je toliko sličan putu istine, da je teško napraviti razliku. Naravno, on to ne čini lično, nego preko ljudi koji mu dopuste da preko njih djeluje, preko svojih medijuma. Svakako, oni ljudima nude nešto što bi im moglo biti zanimljivo i privlačno. Tako se u ovoj zanimljivoj lepezi mogu pronaći: proricanja budućnosti, čudesna isceljenja, mogućnost delovanja na tuđe živote, dobijanje natprirodnih moći, sticanje unutrašnjeg mira itd. Ali, treba znati da sotona (neprijatelj) nikada ništa nije uradio za dobrobit ljudskog roda, a svako prividno dobro koje on nudi čoveku ima samo za cilj da ga zavede, da ga zbuni tim prividnim “dobrim namerama”, a što sve zajedno za svoj konačni cilj ima čovekovo odvajanje od Boga i propast.

Ovde se koriste doslovno hiljade načina a svi su u službi ovog varalice koji za svakoga pokušava da pronađe najuspešniji način obmane. Širokim spektrom svojih ponuda on pokušava da zbuni i oteža da se jasno vidi razlika između istine i laži. Sistem prevare ne koristi samo sotona već i oni koji rade za njega: “I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svetla. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovijem.” (2 Kor 11:14)

Na sledećim stranicama će biti dat kratki pregled osnovnih aktivnosti koje se mogu svrstati u područje okultizma, iako će neke od njih možda nekome izgledati nevino i bezopasno. Na žalost, zbog ograničenosti prostora, veliki dio raspoložive argumentacije neće moći biti iznesen, ali svaka izjava je brižljivo razmotrena i data samo na osnovu temeljno ispitanih činjenica koje ju potvrđuju.

Predviđanje budućnosti

Astrologija. – Jedan od najčešćih načina kako moderni čovjek zadovoljava svoju znatiželju u vezi budućnosti jeste astrologija. Kao što je već spomenuto, teško je pronaći neke novine koje redovno ne izdaju horoskop, on se čita preko radija i televizije, a mnoge poznate ličnosti, političari, poslovni ljudi, muzičari i drugi, izjavljuju da za sve bitne odluke konsultuju ličnog astrologa. Šta više, oni često svoje uspehe pripisuju savetima svojih astrologa i kao da nas tako savetuju da i mi na istom mestu potražimo savet i pomoć.

Astrologija je verovanje da zvezde i planete utiču na sudbinu pojedinaca ili naroda. Ona potiče još iz Egipta i Kine, a bila je vrlo zastupljena kod mnogih drevnih naroda (posebno kod Vavilonjana). Početna pretpostavka je da su planete bogovi i da su ti bogovi već predodredili živote ljude - sudbinu. Astrolozi su bili ljudi za koje se smatralo da znaju da protumače volju tih bogova i objave ju. Danas opet postoje i oni koji pokušavaju da astrologiji daju neki naučni karakter, iako se ona uopšte nije promenila i koristi iste metode.

Evo par logičnih problema povezanih sa astrologijom. Postoji više astrologija: kineska,

indijska, nekoliko evropskih (tradicionalistička, naučna, simbolistička, strukturalna). Sve su različite. Pa koja je onda ispravna? Mi možemo kupiti više dnevnih časopisa, a horoskopi će biti različiti. Koji je pravi? Na ovo pitanje, jedna devojka mi je odgovorila: “Pa onaj, koji mi pogodi!” Astrologija je zasnovana na verovanju da se Sunce okreće oko Zemlje (geocentrični sistem), mada je opšte poznato da se Zemlja okreće oko Sunca (heliocentrični sistem). Astrolozi to znaju, ali im očigledno nije važno da horoskop bude zasnovan na naučnim činjenicama jer je izvor njihovog proricanja okultne prirode.

Uostalom, kako uopšte planete deluju na ljude? Da je to neka vrsta zračenja, elektromagnetno na primer, onda delovanje ne bi moglo da bude selektivno, to jest, ne bi delovalo samo na ljude koji su u nekom astro-znaku, nego na sve ljude. Kakvo je to zračenje planeta koje uspeva da izabere samo ljude koji imaju približne datume rođenja, dok na druge ljude ne deluje? Kako je moguće da jedna dvanaestina stanovništva svakog dana ima istu sudbinu? Bogohulno je i besmisleno tvrditi da bi Bog stvorio razumno biće koje nema moći da sobom upravlja, a da njegovim ponašanjem upravljaju nerazumna nebeska tela. Stvoritelj je Suncu, Mesecu i zvezdama dao samo tehničku funkciju da obezbeđuju svetlost i da služe kao merilo vremena i za orijentaciju, a ne da prisiljavaju ljude na određeno ponašanje.

Verovanje u astrologiju je suprotno principima ljubavi, slobode i odgovornosti. Osnovna Božja karakterna osobina je ljubav. Iz te ljubavi, on je stvorio čovjeka, ne kao biće koje nema slobodnu volju i mogućnost izbora, već kao potpuno slobodno moralno biće koje može da izabere da živi plemenito i uzvišeno, ali koje se može odlučiti i za loš put u životu. Ali, mi nismo programirani i predodređeni. Zar to ne bi bilo strašno? To verovanje u predodređeni životni put je navelo ljude da time opravdavaju svoje postupke. Kriterijumi za dobro i zlo su često dosta poremećeni. Saveti astrologa su često puni poziva na nemoral: “promenite partnera,” “doživete ljubavnu avanturu,” i sl. Pre više godina jedan čovek je optužen zbog pljačke, silovanja i napada. Kakva je bila njegova odbrana? On je doveo grupu astrologa koji su tvrdili da se on tom svom kriminalnom porivu nije mogao odupreti zbog “neskladnog ustrojstva planeta”. Smatram da bi bilo dobro obratiti pažnju na sledeće biblijske stihove o ovoj temi:

“Mudrost tvoja i znanje tvoje prevariše te... Stani sada sa vraćanjem svojim i sa mnoštvom čini svojih, oko kojih si se trudila od mladosti svoje, ne bi li se pomogla, ne bi li se okrijepila. Umorila si se od mnoštva namjera svojih; neka stanu sada zvjezdari, koji gledaju zvijezde, koji proriču svakog mjeseca, i neka te sačuvaju od onog što će doći na te. Gle, oni su kao pljeva, oganj će ih spaliti, ni sami sebe neće izbaviti iz plamena...” (Isaija 47:10-14)

Iako među astrolozima ima i šarlatana koji zaista samo obmanjuju lakoverne i izriču neka vrlo uopštena “proročanstva,” ipak je tačno da oni vrlo često mogu da pogode više nego što bi to mogao neko drugi. Međutim, činjenica da je “gatanje po zvezdama” tj. astrologija, tako strogo osuđena u Bibliji je jasan pokazatelj da je poreklo ovih proricanja okultno, tj. đavolsko, a ne naučno, a pogotovu ne božansko.

Proroci i vidovnjaci. – Sve je više raznih proroka i “vidovitih” ljudi, koji budućnost proriču na osnovu raznih metoda. Ali, da li je stvarno sudbina čoveka zapisana u grahu, kartama, talogu kafe, dlanu, kristalnoj kugli? Ko je to nju tamo zapisao? Kako to ovi vidoviti ljudi u grahu vide šta će se u mom životu desiti kroz izvesni broj godina? Ono što fascinira jeste da kada se dođe kod ovakvih ljudi, oni obično prvo podrobno govore o detaljima iz prošlosti njihove “stranke,” što ovu osobu svakako osvedoči u “vidovitost” druge strane. “Sve mi je tačno rekao, čak i o detaljima iz detinjstva” često je oduševljeni komentar, koji sam i sam više puta čuo. Što se tiče budućnosti, obično “proročanstva” nisu ni tako precizna, niti se uvek pokažu tačnim. To je tako jer sotona tačno poznaje prošlost, ali nema moć predviđanja budućnosti. Ali, pošto on poseduje veoma snažan intelekt, on je u stanju da neverovatno dobro pretpostavi šta će se dešavati. To mogu, do izvesne mere, ako su dobro upoznati sa

okolnostima i osobinama ljudi o kojim se radi, čak i inteligentni ljudi. Osim toga, pošto ljudi takvim aktivnostima na neki način njemu otvaraju put da deluje u njihovom životu, on ponekada ima mogućnost da radi na tome da se desi i neko vrlo precizno i sitno “proročanstvo,” koje je najavljeno da će se desiti. Tako nešto, naravno, fascinira onoga ko to doživi. Ali, Isus nas je sve upozorio: “Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće i izabrane” (Matej 24:24). Svaki novi prorok koji se pojavi, tvrdi da je pravi, ali mi smo unapred upozoreni na mnoge lažne proroke koji će varati čovečanstvo.

Tipičan primer za ovu grupu ljudi jeste Nostradamus. Danas je on vrlo popularan, ali ljudi malo znaju o načinu njegovog proricanja. On se u svom životu intenzivno bavio astrologijom i smatrao ju je pozitivnom. O svom načinu primanja proročanstava on sam govori. Kada se pripremao da primi proročanstvo, sedio, bi, kako sam kaže, sam u zatamnjenoj sobi tokom noći, i gledao u posudu s vodom koja je visila s limenog tronošca. Dotaknuo bi vodu štapićem, navlažio svoju haljinu i onda buljio u površinu vode. Uskoro su njegove oči počele “gledati” buduće događaje koji su tamo bili zasenjeni. Ponekad je, kako on kaže, čuo glasove koji su govorili. Ovo su očigledno okultni načini proricanja. Ali, glavni test na kojem lažni proroci, a među njima i Nostradamus, padaju, jeste: “Što bi prorok rekao u ime Gospodnje, pa se ne zbude, i ne navrši se, to je riječ koje nije rekao Gospod; nego je iz oholosti rekao onaj prorok, ne boj ga se” (5 Mojsijeva 18:22). Pošto Bog savršeno poznaje budućnost, ne može se desiti da prorok koji proriče pod Njegovim uticajem daje pogrešne podatke o budućnosti, čak ni jedanput. Prevažilo bi razmere ovog spisa da se navode mnoge greške samozvanih proroka, uključujući Nostradamusa. Ni oni koji smatraju da je on bio prorok i koji komentarišu njegove spise pokušavajući da dokažu njihovu tačnost, ne negiraju da postoje očigledne greške u njegovim predviđanjima, iako o tome nerado pišu. Činjenica da se među hiljadama raznih proročanstava u njegovim spisima nađe nešto što se može protumačiti kao tačno proročanstvo, ne začuđuje, jer se metodom nagađanja i zamršenih simbola, koji mogu dosta toga da znače, stvara mogućnost prividne tačnosti.

“Ako ustane među vama prorok ili koji sne sanja, i kaže ti znak ili čudo, pa se zbude taj znak ili čudo koje ti kaže, i on ti reče: hajde da idemo za drugim bogovima, kojih ne znaš, i njima da služimo, nemoj poslušati što ti kaže taj prorok ili sanjač, jer vas kuša Gospod Bog vaš da bi se znalo ljubite li Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i sve duše svoje.” (5 Moj 13:1-3). Čudo koje se desilo nikada nije dokaz da je osoba preko koje je ono došlo zaista od Boga. Ono jednostavno pokazuje da deluje neka natprirodna sila. Ovi ljudi o kojima smo do sada govorili svoje stranke ne upućuju na Boga i Njegovu ljubav, ne otvaraju sa njima stranice Svetog Pisma, poučavajući ih iz njega, što bi svakako pravi prorok trebalo da radi; oni im samo govore o njihovoj sudbini, što često ljude dovodi u stanje straha, psihičke neuravnoteženosti, pogrešnih životnih odluka, a ponekad čak i samoubistva. Pa, ako se neki od njih i pozivaju na crkvu, Boga i druge stvari vezane za religiju, to nije nikakav pokazatelj, niti dokaz da je njihovo delovanje pozitivno i ispravno. Nominalno se svako može izjasniti kako mu to odgovara, između ostalog i smatrajući da će na taj način zadobiti veće poverenje drugih. Moguće je da među njima ima i ljudi koji su iskreni i koji misle da ne rade nešto loše, ali onda, na osnovu učenja Svetog Pisma, moramo zaključiti da su u svojoj iskrenosti ipak zavedeni na sasvim pogrešan put.

Razumljivo je da čovek teži sigurnoj i srećnoj budućnosti. Ali, pravo rešenje jeste da se čovek pouzda u sledeće Božje obećanje: “Urazumiću te, i pokazaću ti put kojim da ideš; svetovaću te, oko je moje na tebi” (Psalam 32:8). Bog nam je pravi prijatelj. I ako on obećava da će voditi našu budućnost, da će nam biti savetnik, zar ima potrebe da tražimo pomoć sa bilo koje druge strane.

Bacanje čini i vradžbina

Često su ovi vidoviti ljudi isti oni koji bacaju čini, obavljaju izvesne rituale da se nekome desi nešto zlo i bave se svim drugim oblicima magije. Zavidni komšija odlazi da bi se bacile čini na njegovog pametnijeg, bogatijeg ili iz bilo kojeg razloga srećnijeg komšiju. Devojka koja ne uspeva da osvoji određenog mladića upotrebljava magiju da bi ga začarala i tako zadobila njegovo srce. Primeri upotrebe magije su brojni. Za ovo se često plaćaju visoke sume, a ako dotična osoba nema Božju zaštitu, magija može i da deluje. Jasno je da ovakva aktivnost, nedvosmisleno usmerena ka zlu, ne potiče od Boga, već od Njegovog neprijatelja.

U svojim najstrašnijim oblicima, ona služi i da bi se uništio život neke druge osobe. Sećam se da sam jednom u Štutgartu ušao u prodavnicu koja je nudila literaturu sa područja ezoterije. U stvari, unutra su se nalazile knjige koje su na mnogo raznih načina predstavljale veoma široki spektar onoga što sotona nudi čoveku. Čitava radnja je bila ispunjena samo sa knjigama sa područja okultnog, spiritizma, parapsihologije, magije, reinkarnacije, indijskih religija, new age-a itd. Listajući neke od njih, naišao sam na upustva kako treba bacati čini, koje magične formule izgovarati i čak kojim se “čarobnim” sredstvima treba služiti da bi se postigla nečija smrt! Ono što je žalosno jeste da većina ljudi ne zna da ne postoji dobra “bela” i loša “crna” magija. Postoji samo magija. Često se ista osoba bavi aktivnostima koje spadaju i u domene “bele”, a i u domen “crne” magije. I to ukazuje na činjenicu da je koren svake magije isti. Ako bela navodno i služi da se skinu negativne posledice crne, dubljim izučavanjem, se vidi da sve te aktivnosti potiču iz istog izvora, da se obe negativno odražavaju na psihu i duhovni život čoveka, i zato im ne možemo pokloniti naše poverenje.

Ono što je ovde potrebno da se posebno naglasi jeste činjenica da je strašno baviti se ovakvim aktivnostima. Sigurno je da Bog neće dopustiti da one prođu nekažnjeno. Naročito zbog toga što njima ne činimo zlo samo sebi, već i drugima. Ako neko misli da je u prednosti što će preko vradžbina doći do nekog svog cilja, može biti siguran da će cena koju će na kraju platiti sasvim pouzdano daleko nadmašiti ono što je dobio. Opadanje fizičkog, mentalnog i duhovnog zdravlja su obično samo početak posledica koje proističu iz bavljenja magijom. Na kraju, ako se čovek ne pokaje, gubitak, često već ovozemaljskog, a sasvim sigurno i večnog života je konačna posledica.

Ali da bi čovek bio srećan u svom životu, nije potrebno da traži pomoć od onih koji se bave magijom. Bog, koji je pun ljubavi, spreman je da pomogne svakome ko od njega iskreno zatraži pomoć. On je taj koji može da nas spoji sa pravom osobom za našu budućnost, On može pomoći i blagosloviti čoveka koji se nalazi u finansijskoj krizi, On može pomoći onome koji zavidi drugome ili koji nekome želi zlo, da prestane da mrzi i drugome želi zlo, pomažući tako obema stranama. Osim toga, svi oni koji su na Božjoj strani uopšte ne treba da se plaše uticaja magije i vradžbina. “Gospod Bog tvoj, koji je usred tebe, silni, spašće te” (Sofonija 3:17).

Spiritizam

Spiritizam (lat. *spiritus* - duh), označava komuniciranje sa duhovima. Priličan broj mladih, već u tinejdžerskom dobu (neki već u osnovnoj školi), pokušava da se upusti u neko iskustvo sa prizivanjem duhova. Radoznalost, želja za spoznajom neke posebne vrste znanja, za otkrivanjem budućnosti i mnogi slični razlozi, stalno inspirišu nove ljude koji polaze putevima spiritizma, u nekom od njegovih oblika.

Smatra se da se javljaju dobri i loši duhovi, a također i duhovi preminulih. Ti duhovi obično komuniciraju preko uida tabli (“magičnih” tabli sa slovima), knjiga koje se okreću na konopcu ili nekih drugih dogovorenih znakova. Oni koji dođu do “višeg nivoa” čuju i glasove, a meni lično je bilo ponuđeno da prisustvujem seansi gde se duše mrtvih materijalizuju tako da se sa njima može razgovarati, ali ih i posmatrati, što sam odbio.

Ono što mnoge posebno impresionira jeste da, kada se javljaju mrtvi, oni izvanredno precizno opisuju događaje za koje znaju samo umrli i dotični koji se nalazi na seansi. Analizom stihova iz Svetog Pisma, vidimo da se tamo stanje smrti predstavlja kao san kojem slijedi vaskrsenje. Za vreme tog sna, mrtvi nisu ničega svjesni, nisu ni u paklu ni u raji i ne mogu komunicirati sa živima. “Jer živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa, niti im ima plate, jer im se spomen zaboravio. I ljubavi njihove i mržnje njihove i zavisti njihove nestalo je, i više nemaju dijela nigda ni u čemu što biva pod suncem. Sve što ti dođe na ruku da činiš, čini po mogućnosti svojoj, jer nema rada, ni mišljenja ni znanja ni mudrosti u grobu u koji ideš.” (Propovjednik 9:5.6.10) Dakle, mrtvi su izgubili sposobnost razmišljanja, spoznaje, osećanja, oni su jednostavno mrtvi. Čak i ako su bili iskreno pobožni, oni za vreme smrti ne hvale Boga, jer su mrtvi. “Neće te mrtvi hvaliti Gospode, niti oni koji siđu onamo gdje se muči (ćuti, prim. pisca).” (Psalam 115:17) Hrišćanska nada je vaskrsenje iz groba. “Ne divite se ovome, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas sina Božijega. I izići će oni koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda” (Jovan 5:28-29). Dakle, dolazi dan kada će i zli i dobri vaskrsnuti, ali iz svojih grobova.

Postoji nekoliko težih tekstova, koji kao da na prvi pogled tvrde nešto drugo. Ali, pošto je Bibliju nadahnuo Bog, te je ona uvek skladna, dubljim proučavanjem vidimo da se svi stihovi uklapaju u gore navedenu sliku o stanju mrtvih.

Nauka o životu posle smrti je u hrišćanstvo prodrla preko grčkog filozofa Platona koji je svojim spisima izvršio uticaj i na neke crkvene oce koji su to kasnije postepeno uveli u hrišćanstvo. Ali ovo je nebiblijska teorija i otvara put prizivanju “duhova umrlih,” koji to u stvari nisu, već daje priliku sotoni i njegovim demonima da deluju.

Ovo bih želeo da ilustrujem još jednim primerom. Jednoj majci čiji se sin nalazio na ratištu u Vijetnamu je bilo javljeno da je on tamo najverovatnije poginuo. Majka je bila očajna, a kada joj je bilo ponuđeno da prisustvuje seansi na koju ju je navodno, po jednom spiritisti, pozvao njen sin, nije izdržala, iako je znala da to nije u skladu sa onim što je pročitala u Bibliji. Kada se prvi put pojavila na seansi, tamo se zaista pojavila silueta njenog sina i ona je mogla da razgovara sa njim. Vidjela ga je, boja glasa je bila ista kao u njenog sina, on je znao sve detalje iz njihovog dotadašnjeg zajedničkog života, te se ona osvedočila da je to zaista bio njen sin. Otada je svake sedmice redovno išla na seanse gde je sretala svog sina.

Jednog dana, sin se pojavio na vratima kuće. Ali, ovog puta to je bio njen pravi sin, živ i zdrav. Nije poginuo na ratištu, a naravno, bio je iznenađen svim onim što mu je majka ispričala o seansama. Uskoro je ova žena podigla optužnicu protiv ovog društva, a slučaj je izazvao veliku medijsku pažnju u SAD-u.

Ko se u stvari javljao ovoj ženi? Prirodno je da se zaključi da je to bio neki od onih anđela koji su se pobunili protiv Boga - demona. Oni su u stanju da tako nešto učine. Sličan primer nalazimo i u Bibliji. Car Saul je u jednom trenutku otišao jednoj vračari da ju zamoli da mu pozove preminulog proroka Samuila. On se, naizgled, zaista i pojavio i odgovorio na postavljeno pitanje. Kasnije čitamo da je Saul poginuo za bezakonje što je pitao „duh vračarski”. Dakle, on nije pitao proroka Samuila, kao što je mislio, već duha, kojeg je prizvala vračara. Ako se setimo da su sotona i njegovi demoni u stanju da ovako nešto učine, jasno nam je da je Saul bio kriv što se konsultovao sa Božjim neprijateljem. Pri razmišljanju o ovoj temi, dobro je imati na umu sledeći tekst: „Neka se ne nađe u tebe koji bi vodio sina svojega ili kćer svoju kroz oganj, ni vračar, ni koji gata po zvijezdama, ni koji gata po pticama, ni uročnik, ni bajač, ni koji se dogovara sa zlijem duhovima, ni opsjenar, ni koji pita mrtve. Jer je gad pred Gospodom ko god tako čini...” (5 Mojsijeva 18:10-12). Originalni jevrejski tekst na ovom mjestu ukazuje na činjenicu da je Bogu muka, da mu je odvratno kada se neko bavi ovakvim aktivnostima, što ukazuje na ozbiljnost ovog pitanja. Biblija ne negira realnost ovih pojava,

već ih svrstava u područje pojava koje su inicirane preko sila tame. Ovi reci također naglašavaju da je svejedno da li neko „pita mrtve” ili razgovara sa „zlijem duhovima” (proučavajući ostale biblijske primere, vidimo da se na ovaj način nikada ni ne može stupiti u kontakt sa nekim dobrim duhovima, Božji anđeli se pojavljuju samo kao odgovor na molitvu, nikada na spiritističkim seansama).

Prava uteha za one koji su izgubili nekoga dragog jeste da se pouzdaju u Božju silu da vaskrsne iz mrtvih. A On je i obećao da će to učiniti sa svakom osobom koja je živila u skladu sa principima ljubavi i pravde.

Čudesna isceljenja

Jedan od češćih razloga zbog kojeg se ljudi obraćaju vječarima i drugim ljudima sa „natprirodnim sposobnostima”, jeste da bi dobili pomoć u slučaju bolesti. Bolest je ono što čoveka najdirektnije pogađa, tako da su mnogi spremni da na bilo koji način pokušaju da dođu do zdravlja. Normalno je prihvatiti klasičnu i narodnu (lečenje čajevima i sl.) medicinu, ali sve je više onih koji koriste metode koje su okultnog porekla. Već su stari narodi imali svoje vječare koji su u isto vrijeme važili i za lekare. Danas je mnogo modernih vječara koji koriste metode koje samo izgledaju malo savremenije. Ponekad se ovi “iscelitelji” prilogađavaju i okolnostima i verovanju onih koji ih okružuju, pa se pozivaju na razne religiozne relikvije, crkvene ikone itd., koje imaju u prostorijama gdje vrše “tretman”. A kada se desi da se neko zaista i izleči, skoro je nemoguće uveriti onoga kome je bilo pomognuto da je to u svojoj suštini negativno.

Lepeza načina lečenja je dosta široka i kreće se od očigledno okultnih i sujevnih metoda (npr. kada istruli zakopani konac, onda će proći bolest), pa do onih kojima se pokušava dati naučno obrazloženje. Ovde spadaju bioenergija, iris dijagnoza (dijagnosticiranje preko zenica), akupunktura itd. Većina ljudi, npr. ne zna da se sistem lečenja akupunkturou sasvim zasniva na filozofiji istočnjačkih religija; iglama se pogađaju posebni centri, što navodno treba da omogući nesmetani protok tzv. kundalini energije (energije zmije, jednog od božanstava u hinduizmu - a u Bibliji simbol sotone).

Sai Baba je jedan od najpoznatijih čudotvoraca i iscelitelja našeg vremena. Ali, već nakon kraćeg proučavanja njegovog učenja i života, postaje jasno da je poreklo njegove sile okultno. “Kojega je dolazak po činjenju sotoninu sa svakom silom, i znacima i lažnijem čudesima i sa svakom prijevaram nepravde među onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli.” (2 Sol 2:9.10). Apostol nam ovde ne poručuje da će ta čuda biti samo opsena, da ona neće biti prava, već da će biti učinjena od strane lažnih proroka, koji silu ne dobijaju od Boga. Dakle, važno je zapaziti da čudo nije kriterij istine, da ni izlečenje samo po sebi nije dokaz da je njegov uzročnik Bog. Da bi čoveka zaveo na krivi put koji vodi u večnu propast, sotona je spreman da mu kratkotrajno pomogne, pruži prividne prednosti ili ga fizički izleči.

“Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi: ja dođoh da imaju život i izobilje.” (Jovan 10:10), rekao je Isus Hristos. Dakle, nikada đavo ne želi dobro čoveku, već ga samo vara, da bi ga na kraju ipak upropastio. Većina ljudi ne zna da sotona nikada svoju pomoć ne nudi besplatno, već ju vrlo skupo “naplaćuje”. Mnogi koji su na okultni način bili izlečeni su kasnije patili od depresije, imali su želju da se ubiju, a kao po pravilu, više nisu imali želju da proučavaju Sveto Pismo i imali su osećaj da njihove molitve ne dopiru do Boga. Jedan čovek koji je na ovaj način bio “izlečen” od raka, zaista posle tretmana nije više imao bolove i smatrao je da je njegova bolest pobeđena. Živeo je još godinu dana, nakon čega je iznenada umro. Autopsija je pokazala da je rak još uvijek postojao, da je od njega i umro, ali “lečenje” je u ovom slučaju postiglo da on nije osećao bolove i zato je mislio da je zdrav. Da li je ovo bila prava pomoć? A brojni su slučajevi gde lečenje pomogne kroz neki kraći period, a kasnije se stanje vrlo pogorša i bude mnogo gore nego ranije.

I u bolesti, najmundrije je potražiti pomoć našeg Stvoritelja. On zna i može da nam pomogne, a kada On izleči, onda je čovek zaista sasvim zdrav. “Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijednoga dobra što ti je učinio. On ti prašta sve grijehe i *iscjeljuje sve bolesti tvoje; izbavlja od groba život tvoj*, vjenčava te dobrotom i milošću” (Psalam 103:2-4). “Ja sam Gospod, ljekar tvoj” (2 Moj 15:26). Isti milostivi Božji Sin koji je lečio sve bolesti koje su mučile ljude na Zemlji u ono vreme dok je bio na njoj, i danas je spreman da nam pomogne u našim bolestima. A ako ipak On u svojoj sveprovidnosti odluči da nas ne izleči na natprirodan način, On će biti sa nama u našoj nevolji i daće nam snage da možemo da ju podnesemo. Mnogo je bolje biti sa njim u bolesti, nego bez Njega u prividnom i kratkotrajnom zdravlju koje daje sotona.

Parapsihologija

Parapsihologija se smatra granom psihologije koja istražuje tzv. parapsihološke fenomene, tj. percepcije i aktivnosti ljudi sa paranormalnim psihološkim sposobnostima. Ove pojave se dele u dve glavne grupe: ekstrazenzorna opažanja (ESP) u obliku telepatije (prenosa misli) i vidovitosti (prostorne i vremenske, a ovo drugo podrazumeva i proricanje budućnosti), a drugu grupu čine fenomeni psihokineze (pokretanje materijalnih predmeta duševnom energijom) i to u obliku telekineze, materijalizacije i lebdjenja ili levitacije. Između ostalog, u parapsihologiju spada i hipnoza koja se sve više koristi u medicinske (anestezija) i psihoterapeutske svrhe. Iako se parapsihološke pojave istražuju na univerzitetima, gdje se vrše pokušaji da se ovi fenomeni racionalno objasne, činjenica je da do sada ove pojave još uvek nisu objašnjene bilo kakvim poznatim fizičkim procesima. Npr., u eksperimentima da se telepatija objasni kao “moždani radio”, utvrđeno je da u telepatskom prenosu informacija ne učestvuju elektromagnetski talasi. Ni u psihokinetičkim akcijama nije dokazano učešće bilo kakve poznate fizičke energije. Osim toga, poznato je da nastupanje parapsiholoških fenomena potpomaže intezivna afektivna situacija i izrazito sniženje nivoa svesti. Da bismo parapsihološke fenomene mogli pravilno okarakterisati, potrebno je obratiti pažnju na sledeće činjenice:

1) U svim ovim pojavama nema nikakvih dokaza delovanja poznatih fizičkih agenasa koji bi delovali u okvirima poznatih fizičkih zakona.

2) Sveto Pismo ukazuje na činjenicu da čovek nije u stanju da obavlja nikakve natprirodne aktivnosti svojom sopstvenom psihičkom ili bilo kojom drugom energijom, već da sve dolazi iz nekog drugog izvora.

3) Parapsihološka istraživanja su započeta u želji da se razne okultne pojave i delovanje spiritistički orijentisanih pojedinaca pokušaju racionalno i naučno objasniti.

4) Ljudi koji imaju “moć” da ostvare određene parapsihološke fenomene kao što su telepatija, telekineza i hipnoza itd., ponekad otvoreno priznaju da su tu moć dobili zahvaljujući svojoj povezanosti sa silama tame. Bilo je slučajeva kada su ljudi koji su bili izlagani tretmanima hipnoze imali velikih problema na području psihe, a vidali su se čak i znakovi opsednutosti koja bi nestala tek nakon usrdne molitve upućene Bogu, iako je istina da se ovo ne dešava tako često, jer je, kao što je to već ranije naglašeno, sotona vrlo lukav neprijatelj i trudi se da svoje delovanje zamaskira.

5) U potpunom je neskladu sa učenjem Biblije smatrati da bi Bog nekome dao moć da upravlja tuđim razumom, izborom i odlukama, da može njime da manipuliše, kao što se to redovno događa prilikom mentalne sugestije, hipnoze, a često i pri telepatiji.

6) Preko hipnoze se osoba navodno može vratiti u neki od prošlih života i precizno opisati neke događaje koji su se tada dešavali. Biblijski stav jeste da čovek živi samo jedan život, ideja reinkarnacije se potpuno odbacuje. Da li ovakva iskustva dokazuju nešto drugo? Ili samo ukazuju na činjenicu da je jedna prevarna sila na delu da bi zavela i obmanula one koji nisu dovoljno upoznati sa

istinom?

Makar i izgledalo da korišćenje onoga što parapsihologija može da ponudi može biti od koristi, ipak ona u svetlosti slobodne čovekove volje koju je Bog dao svakome postaje sasvim neprihvatljiva. A svi pozitivni ciljevi koji se pokušavaju dosegnuti putem ovih fenomena se mogu postići mudrim postupanjem i poverenjem u Boga.

Misticizam

Čovek po svojoj prirodi teži za znanjem, za spoznajama koje će proširiti njegove vidike, a ta osobina je, sama po sebi, vrlo pozitivna. Ovo je jedna od glavnih platformi na kojoj misticizam gradi. Naime, još u Edemskom vrtu, sotona je Evi rekao da kada bude jela od zabranjenog ploda, steći će posebno, božansko znanje, a njoj je drvo postalo "vrlo drago radi znanja" (1 Moj 3:6), te ga je ubrala i pojela. A ovim izborom je Eva odlučivala hoće li ostati poslušna Bogu ili ne. U raznim i vrlo brojnim pravcima misticizma čoveku se nudi znanje koje drugi "obični smrtnici" ne poseduju, koji "ne shvataju kakve moći mogu da poseduju" i "ne znaju šta je prava suština života." Na žalost, i danas je sotona taj isti koji još uvek ljudima nudi to posebno znanje. On, koji je daleko inteligentniji od bilo kojeg ljudskog bića, oduševljava mnoge svojim čudnim religijskim sistemima, dubokim mislima koje se tamo ponekada izlažu, čudima koja se u sklopu toga doživljavaju.

U vreme nastanka hrišćanstva, najizraženiji ovakav sistem je bio gnosticizam. Danas, u ove sisteme svakako možemo ubrojiti sledeće pokrete: Christian Science (hrišćanska nauka), Scientology movement (sajentološki pokret), masonski pokret, Rozenkrojczere, kabalizam, Antropozofiju, New Age (novo doba) pokret koji u sebi objedinjuje mnoge mistične i okultne pravce i još mnoge druge. Svaki od njih ima svoje sopstvene načine kako da privuče ljude, kako da se predstavi u najprivlačnijem svetlu. Neki od ovih pravaca navodno priznaju Sveto Pismo, ali ga često sasvim zanemaruju, stavljajući neke druge knjige u centar ili ga veoma iskrivljavaju i sasvim jednostavnim i jasnim stihovima daju neko mistično i nerazumljivo značenje. Drugi Sveto Pismo odbacuju i sasvim odlaze u svet okultnog. Ali, obično je zajedničko da se kreće od nekih opšteprihvaćenih, privlačnih i logičnih stavova prema životu, a čoveku se nudi psihička i emocionalna stabilnost i prosperitet. Ali, rezultati pokazuju nešto sasvim suprotno, ovo sve donosi psihičku neuravnoteženost, vodi ka menjanju nekih osnovnih moralnih načela koja treba da upravljaju čovekom, a u određenim slučajevima se doslovno može nazvati "ispiranjem mozga". "Braćo! Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prijevaram, po kazivanju čovječijemu, po nauci svijeta, a ne po Hristu" (Kološanima 2:8). Svaka nauka koja se ne slaže sa Svetim Pismom i koja za centar nema Isusa Hrista kao spasitelja sveta mora biti odbačena kao pogrešna.

Istočnjački misticizam. –Najrašireniji oblik misticizma u ovo vreme je istočnjački misticizam. Često vrlo vešto prikriven iza vela "korisnih fizičkih vežbi" kao što su joga, ili "smirujućeg uticaja meditativnih tehnika" (npr. transcendentna meditacija), on uspeva da privuče vrlo veliki broj pristalica. Ono što mnogi ne znaju, naročito početnici, jeste da je početak svih ovih "korisnih tehnika" isključivo u religijama istoka, da reči koje se prilikom meditacije redovno ponavljaju jesu veličanje hindu božanstava i da ništa od toga nije samo neki nevini sistem za unapređenje zdravlja. Hinduistička simbolika odiše okultnim, a budizam bi se mogao nazvati ateističko-filozofsko-okultnim sistemom. Ali zbog ogromnog broja pravaca, svaka opšta izjava podleže opasnosti da postane neprecizna, pa i netačna. Par rečenica iz knjige "*What is Buddhism?*" ("Šta je budizam?"), koju je izdala budistička loža iz Londona, može nam dati jasnije smjernice o njihovom shvatanju Boga: „Ako ateistom smatrate onoga koji odbacuje koncept osobe Boga, u tom slučaju to jesmo..." (str.145). U stvari, Buda je jednom prilikom izjavio: „Ako postoji Bog, nezamislivo je da bi se on brinuo oko mojih svakodnevnih stvari" i „bogovi koji mogu ili žele pomoći čoveku ne postoje." (str. 159). Raznolikost

pravaca u istočnjačkom misticizmu je zaista velika. Svi nude posebno prosvećenje i filozofiju koja zvuči privlačno. Npr., zar ne bi bilo lepo da nakon ovog života imate još otprilike 8 miliona života (inkarnacija). Uticaj ove filozofije je očigledan kada se pogledaju statistike koje ukazuju na činjenicu da je prilično veliki dio hrišćana počeo da veruje u reinkarnaciju, koja je potpuno strana Svetom Pismu i direktno se suproti onome što ono ima da kaže o životu i smrti. Hrišćanska nada je vaskrsenje. Popularnost reinkarnacije su potpomogla i iskustva ljudi koji su putem hipnoze ili na neki drugi način “vraćeni u neki prošli život” i precizno ga opisali. Ali, kako objasniti činjenicu da je 10-ak osoba opisivalo sebe u prošlom životu kao Katarinu Veliku? Uostalom, zar sotona nema moć da upravo kroz hipnozu utiče na ljudski um, podstičući na taj način sve moguće zablude i uveravajući ljude u laži na ovaj način? Neki od učitelja raznih pravaca hinduizma i budizma su nakon svog obraćenja pričali potresne priče o svojim borbama koje su imali sa sotonskim silama dok su napuštali ovaj sistem verovanja i otvoreno govorili o činjenici da su ove religije zaista prožete okultnim. Zato je žalosna činjenica da istočnjački misticizam sve snažnije prodire u zapadni svet, koji tome ne uspeva da se odupre jer je nedovoljno upoznat sa Božjom Reči - Svetim Pismom.

Žeđ za znanjem je zaista dobra osobina, želja da se saznaju duboke istine o životu, čoveku i Bogu je za svaku pohvalu, ali tu žeđ treba da utaži onaj koji ju je u čoveka usadio. On kaže: “Svaki koji pije od ove vode opet će ožednjeti; a koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti dovijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni” (Jovan 4:13.14).

Mutne vode misticizma neće nikada utažiti žeđ ljudskog bića, ali voda koju daje Isus Hristos je voda večnog života.

Ostalo

Satanizam je direktan oblik obožavanja samog sotone i njegovih demona. On ruši sve moralne norme a potencira okrutnost i razvrat, u potpunoj je suprotnosti sa svim humanim i plemenitim. Obiluje užasnim ritualima pri kojima se ponekad prinose i ljudske žrtve. Za javnost postoji nekoliko vrsta satanizma, a sotona se često predstavlja kao imaginarni simbol onoga ka čemu satanista teži u životu. Ali, realno, ovo je direktno obožavanje Božjeg i čovekovog neprijatelja. Jedan dosta rašireni vid okultizma je i praznoverje (sretni i nesretni brojevi, zaštitne amajlice itd). Rašljarsvo je takođe uspelo da obmane mnoge. Sećam se jednog čoveka koji je preko viska pokušao da odredi da li jedna hrišćanska knjiga za njega dobra da ju čita (zaključio je da nije). Muzika je jedno od najmoćnijih sredstava da bi ljudi bili povedeni ka zlu (iako može biti i jedan od najvećih blagoslova za čovečanstvo). Postoje mnoge satanističke grupe koje izborom teksta, ritma, svojim ponašanjem (počevši od nemoralnog života, sve do krajnje morbidnog ponašanja na sceni) i skrivenim porukama u tekstu oblikuju umove miliona mladih ljudi koji ih doslovno obožavaju. Iako se za neke grupe ne bi pomislilo da imaju veze sa silama tame, kroz istraživanje se često došlo do nedvosmislenog zaključka da je to tako. Neki primjeri grupa koje su pod uticajem sila tame su: “Metallica”, “Slayer”, “Queen”, “Led Zeppelin”, “Iron Maiden”, “Black Sabbath”, “AC/DC”, “Rolling Stones”, “Astral Projection”, “Prodigy”, grupa Marilyn Mansona i mnoge druge. Zanimljivo je da su psiholozi utvrdili da se ponašanje mladih koji slušaju ovakve grupe, generalno gledano, vrlo menja, ka negativnom, ponekad čak i do sasvim devijantnog i društveno neprihvatljivog ponašanja. O ovome su mnogiiskusni i renomirani autori napisali vrlo impresivna dela, koja se zaista isplati pročitati.

Takođe, sve je više filmova koji utiru put spiritizmu i izazivaju radoznalost kod onih koji ih gledaju, za razne oblike okultizma. Štaviše, neki od njih svojim sadržajem direktno pozivaju na bavljenje nekom granom okultizma. Počevši od horor filmova, pa čak i do nekih komedija, primetan je uticaj ljudi koji su već stekli široko iskustvo u magiji, prizivanju duhova, hipnozi itd. Realnost nije prikazana na pravi način i čovek je zbunjen, a rešenja koja se za probleme, nastale putem bavljenja

okultnim delatnostima, nude u ovim filmovima nisu ona prava, već upravo pogrešna (npr. traženje drugog medijuma koji će poništiti čini prvoga, a nikada upućivanje na Božju pomoć - bar ne na pravi način).

Žalosno je što se ova vrsta filmova počela stvarati i za prijemčive dečje umove (izuzetak nisu čak ni crtani filmovi). Ubedljivo najpoznatiji primer jeste film o Hari Poteru. Tokom protekle četiri godine, prodato je više od 124 miliona knjiga o pustolovinama dečaka-čarobnjaka. A film koji je snimljen po prvoj knjizi obara sve rekorde gledanosti. U filmu se magija prikazuje u najpozitivnijem svetlu, a glavni junak je jedno zlostavljano dete, što dodatno povećava simatiju gledalaca. A upravo je magija ta koja mu pomaže da reši svoje probleme. Postoji mnogo toga što izgleda sasvim nerealno i većina gledalaca se deli u dve kategorije - oni koji to sve odbacuju kao jednu bajku i oni koji počinju da se interesuju za natprirodno. Ovoj drugoj grupi pripada i veliki broj dece, kojoj je teško da naprave razliku između stvarnog i prividnog dobra. Da stvar uopšte nije bezazlena pokazuju mnoge ankete koje su sprovedene među decom koja su čitala neku knjigu ili gledala film o Hariju Poteru. Mnoga od njih su počela da kupuju knjige o magiji i da posećuju satansku crkvu. S druge strane, negativno se izražavaju o Svetom Pismu i o Hristu. Formule za čaranje koje se upotrebljavaju u ovim knjigama su iste kao one koje se nalaze i u ostaloj okultnoj literaturi. To nisu neke izmišljene formule za decu (iako, treba znati da formula sama po sebi nema nikakvu natprirodnu silu, ali na ovakvo prizivanje sila tame, demoni mogu da odgovore). Međutim, najinteresantnije je ono što je sama autorka, Džoana Rauling, izjavila u intervjuu za "London Tajms" od 17. jula 2001. Tu ona otvoreno tvrdi da bi trebalo da ljudi hvale njene knjige što decu vode ka sotoni, dok Hrista naziva najpogrdnijim i najvulgarnijim izrazima koji postoje u engleskom jeziku. Na kraju sebe proglašava odanonom sluškinjom "Gospodara Tame". Nakon ovakvih izjava, zaista bi trebalo da svakome bude jasno ko je ovoj ženi pomogao da postane tako uspešna i slavna. Kao što je već ranije istaknuto, sve aktivnosti vezane za okultno su Bogu odvratne. Makar ih neko prikazivao i u bezazlenom svetlu i da uspe da takvim načinom zadobije naklonost svojih čitalaca ili gledalaca, one imaju istog pokretača - palog anđela, koji je u ogorčenoj pobuni protiv svog Stvoritelja i isti cilj - da čoveka odvoje od Boga. Još je dosta toga ostalo što bi bilo dobro razmotriti da bi se predstavilo ono što sotona čini da bi čoveka zbunio, prevario i odveo na pogrešan put. Zbog ograničenosti prostora mi to ne možemo ovde učiniti, ali ćemo dati glavne smernice koje mogu biti od koristi da bi se čovek mogao orjentisati kroz analizu toga kako deluje sotona, a kako Bog.

Sotonski način delovanja:

1. Stavljaja čoveka i njegove sposobnosti u centar, prividno ga uzdiže i uverava da sam sebe može spasiti od zla i da mu nije potreban Spasitelj.
2. Umanjuje moralne norme, proglašava ih relativnim, ili pokušava čoveka da nagovori da nastoji da ih svojom snagom ispuni.
3. Služi se obmanom, zbunjuje ljudski um neprozirnim teorijama koje često deluju vrlo mudro. Ne ceni čovekovu slobodnu volju niti poštuje čovekovu ličnost, pokušava da ljudski um dovede pod svoju kontrolu, nametanjem, često i krajnje podlim i surovim metodama (satanistički kult i slične organizacije su tipičan primer).
4. Iako mrzi čoveka, strpljivo deluje u čovekovom životu, nudeći i prividne ili privremene prednosti, sa ciljem da konačni kraj bude propast.
5. Zatamnjuje pravu sliku Boga, predstavlja ga kao strogog sudiju, pokušava da čoveka zaokupi nečim drugim, tako odvrćući njegov pogled od divnog karaktera našeg nebeskog Oca.
6. Pokušava da čoveka na bilo koji način odvoji od jedinog izvora života, njegovog Stvoritelja, naročito da spreči molitvu (ili da ju pretvori u mehaničku radnju gde nije

uključen razum) i proučavanje Božje objave za čovečanstvo, znajući da bi onda njegove laži bile raskrinkane i da bi izgubile svoju silu.

Načini Božjeg delovanja:

1. Pomaže čoveku da sebe ceni na pravi način, istovremeno mu ukazujući na potrebu Spasitelja koji će mu pomoći u borbi sa grehom i zlom.
2. Uzdiže načela plemenitog i čistog života, ukazujući na korisnost i blagoslove koji proističu iz takvog života.
3. Istinu jasno izlaže, upisuje ju u savest koja pomaže da nam bude prirodno da činimo dobro i da se klonimo zla. Pri tome sasvim poštuje čovekovu slobodnu volju, ne primorava ga da Ga sledi, ako on to ne želi.
4. Neizmerno voli čoveka, uvek i isključivo deluje samo za njegovo dobro.
5. Poziva da Mu se kao Svemoćnom obratimo u molitvi da bi nas na najbolji način vodio u životu. Daje nam svoju Reč - Sveto Pismo, da bismo uvideli šta je istina, a šta laž, i da bismo upoznali Njegovu neizmernu ljubav.

Generalno govoreći, ono što čoveka usmerava ka istini, dobroti, pravdi, plemenitosti i ljubavi je od Boga. Ali, što je neka laž sličnija istini, to se ona lakše prihvata, a to zna i “neprijatelj svake pravde” (sotona) i često to koristi. Zato svima onima koji ne žele da budu prevareni želim da preporučim da čitaju Bibliju, knjigu koja sadrži istinu koju nam je Bog dao da bi obasjala naše živote i usmerila ih ka Onome koji je Svetim Duhom inspirisao njene pisce.

Posledice i rešenje

Bavljenje bilo kojim oblikom okultizma nije ni bezazleno ni bezopasno. Svaki kredit koji uzmemo, dobijamo uz potpis koji potvrđuje da ćemo ga vratiti i to sa kamatama. Sotona je spreman da izda kredit, ali ga bez iznimke, ranije ili kasnije, naplaćuje i to sa nepodnošljivo velikim kamatama. Neke od posledica su duševni nemir, stalno nezadovoljstvo, želja za samoubistvom, gubljenje vere u Boga ili odbojnost prema božanskoj istini itd. Lično sam poznao osobe koje su završile na psihijatrijskim klinikama, a pre toga su se intezivno bavile okultizmom, a ranije su bile psihički zdrave i stabilne osobe. Ono što može izgledati prosto neverovatno, ali je realno, jeste opsednutost demonima, stanje u kojem ova zla bića u velikoj meri preuzimaju kontrolu nad ljudskim umom, jer su im oni na neki način za to otvorili vrata. Pa ipak, nesumnjivo, najstrašnja posledica bavljenja okultizmom, spiritizmom, vradžbinama i svim takvim delatnostima je Božja osuda - večna i konačna smrt. Oni koji se bave ovim se često osećaju nadmoćnim, satanisti misle da će im sotona uvek pomagati, da će oni zajedno sa njim na kraju pobediti. Ali, sam sotona zna da laže i sebe i njih i da on nema nikakve mogućnosti da pobedi svog Stvoritelja koji ga može uništiti lakše nego što čovek može spljoštiti mehur od sapunice. “Ne uzdajte se u reči lažne” (Jeremija 7:4), piše u Svetom Pismu!

Šta da čine oni koji su usko povezani sa nekom granom okultizma ili oni koji osećaju posledice svog ranijeg bavljenja time? Radosna i ohrabrujuća je vest da Bog rado prašta sve grehe, pa i ovu vrstu greha. Čovek treba da Mu prizna ovaj greh, da zatraži oprostaj, da potpuno prekine svaku veze sa svakim oblikom okultizma i zatraži Njegovo vodstvo i zaštitu u budućnosti. Takođe je važno da se pomoć zatraži u ime Isusa Hrista, onoga koji je svojom smrću za grehe čoveka, svojom nepojmljivom ljubavlju ostvario konačnu i potpunu pobedu nad sotonom, nad njegovim carstvom zla i mržnje. Zato je Hristova zaštita neprikosnoveni i apsolutna, te se niko, ko stane na Njegovu stranu više ne mora bojati “kneza tame”. Vrlo su ohrabrujući biblijski izveštaji u kojim Isus isteruje demone iz opsednutih (npr. Marko 5:1-17). Danas, pošto opsednuti često nisu u stanju da sami sebi pomognu i pronađu put ka Hristu, za takve ljude treba da se istrajno mole obraćeni i verni hrišćani. S obzirom na požar okultnih pojava koji se širi na sve strane, potrebno je da se svi hrišćani, kako iz

tradicionalnih, tako i protestantskih crkava, bez obzira na neke razlike u mišljenju, ujedine u nastojanju da pomognu čovečanstvu da čuje i spozna spasonosnu istinu evanđelja i objavljivanju spasenja koje dolazi kroz Isusa Hrista. “Jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima kojim bi se mi mogli spasiti” (Djela 4:12).

Žalosna je činjenica da će mnogi, usprkos ogromnoj Božjoj ljubavi i želji da svakom čoveku da večni život, ostati na putu zlog varalice i dopustiti da budu obmanuti. “A Duh razgovjetno govori da će u pošljednja vremena odstupiti neki od vjere slušajući lažne duhove i nauke đavolske”. (1 Timotiju 4:1). Sada, u “pošljednje vrijeme”, u trenutima kada se po biblijskom proročanstvu bližimo kraju ljudske istorije u zlu, nadahnuti pisac kaže da će mnogi poslušati sotonu i krenuti za naukom đavolskom. Upravo to što gledamo oko sebe je potvrda ovih reči, raširenost okultnih pojava potvrđuje istinitost Svetog Pisma.

Svako mora da napravi izbor za sebe. Nije potrebno da u životu odlučimo da sledimo sotonu, dovoljno je da ne izaberemo Hrista, jer sami od sebe nećemo moći ostati na pravom putu. Dobro razmislimo šta nam pruža jedan, a šta drugi izbor! “Koji pobijedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti *moj sin*. A strašljivima i nevjernima i poganima i krvnicima i kurvarima i *vračarima* i idolopolonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga.” (Otkrivenje 21:7.8). Ili čitavu večnost provesti kao Božji sin ili kćer, uživajući sve prednosti kao deca Cara svemira ili umreti večnom i konačnom smrću posle koje nema buđenja! Svi koji budu spremni da barem jednom pročitaju evanđelja koja opisuju Hristov život, moći će da uvide kako je divan Njegov karakter i kolika je to prednost, u životu biti na Njegovoj strani. Zar ima neki razlog da ne prihvatimo Onoga koji sa neizrecivom čežnjom ispruža svoje ruke prema svakom svom stvorenju?

Runić Pavle